

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพทางเศรษฐกิจ สังคมของชุมชน และสมาชิก องค์กรบริหารส่วนตำบล ความคิดเห็นของชุมชนที่มีต่อบนทบทองสมาชิกองค์กรบริหารส่วนตำบล ในการจัดการป่าชุมชน โดยบังคับใช้ บทบาทของสมาชิกองค์กรบริหารส่วนตำบลในการจัดการป่าชุมชนและแนวทางการดำเนินงานในการจัดการป่าชุมชน โดยบังคับใช้ต่อไปในอนาคตของสมาชิกองค์กรบริหารส่วนตำบลสาธารณะ ได้แก่ เก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารหลักฐานทางราชการ สำรวจพื้นที่และรวบรวมข้อมูลปฐมนิเทศ โดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกจากผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวนหนึ่งรายที่ได้มາวิเคราะห์ เชิงพรรณและเชิงสถิติ

ผลการศึกษาพบว่าพื้นที่ป่าชุมชนเป็นป่าพื้นธรรมชาติพื้นที่ 3,510 ไร่ เป็นป่าผลัดใบรุ่นสอง มีสภาพป่าจำแนกได้ 2 ชนิด คือ ป่าดึงรังและเบญจพรรณ รายภูริในชุมชนและองค์กรบริหารส่วนตำบล สาธารณะ ได้ร่วมกันดูแลรักษาและจัดตั้งคณะกรรมการในการจัดการป่าชุมชนแห่งนี้จนประสบผลสำเร็จ เป็นที่ประจักษ์แก่สาธารณะ จนได้รับพระราชทานธงพิทักษ์ป่าเพื่อรักษาชีวิต จากพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาชนก เมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม 2542

สถานภาพทางเศรษฐกิจ สังคม ของสมาชิกองค์กรบริหารส่วนตำบลและรายภูริในชุมชน พบว่าส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นครอบครัวขยาย สมาชิกในครัวเรือน 3-4 คน การศึกษาระดับประถมศึกษา มีภูมิลำเนาในตำบลสาธารณะ ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก อาชีพรองรับจ้างและค้าขาย สมาชิก องค์กรบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่มีรายได้พอๆ กับรายจ่าย มีเงินออมและหนี้สินไม่มากนัก

บทบาทของสมาชิกองค์กรบริหารส่วนตำบลสาธารณะในการจัดการป่าชุมชนในการรวม อุปกรณ์ในระดับสูงทุกด้าน โดยเรียงลำดับบทบาทในแต่ละด้านคือบทบาทด้านการกำหนดเขตป่าชุมชน บทบาท ด้านการขัดความขัดแย้ง บทบาทด้านการพื้นฟูและบำรุงรักษาป่าชุมชน บทบาทด้านการสร้างเครือข่าย ป่าชุมชนและบทบาทด้านการรับผลประโยชน์จากป่าชุมชน

สมาชิกองค์กรบริหารส่วนตำบลมีแนวทางในการพัฒนาป่าชุมชน โดยบังคับใช้ต่อไป ในอนาคต เพื่อให้ป่าแห่งนี้อยู่ต่ำบลผลกระทบ เดียวกับกิจกรรมที่ต้องดำเนินการเรียงลำดับดังนี้ จัดเวรยามป้องกัน ผู้บุกรุกตัดไม้ในป่าชุมชน การเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจให้รายภูริในชุมชนเห็นความสำคัญของป่าชุมชน รวมทั้งการขยายเครือข่ายป่าชุมชนให้กระจายไปในทุกตำบลในอำเภอ dane กำหนดเกติกาให้เหมาะสม กับพื้นที่และความต้องการของชุมชน กำหนดแนวเขตป่าชุมชนให้ชัดเจน จัดทำเรือนแพะซักล้าไม้ชุมชน และช่วยกันปลูกป่าเพิ่มขึ้น

สำหรับปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการป่าชุมชน ได้แก่ ประชาชนในท้องถิ่นบางส่วนขาดความรู้ความเข้าใจและไม่เห็นความสำคัญในการจัดการป่าชุมชน ปัญหาด้านองค์การบริหารส่วนตำบลขาดบุคลากรรับผิดชอบโดยตรงในการสอดส่องคุ้มครองและพื้นที่ทรัพยากรป่าไม้ในท้องถิ่น รวมทั้งขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดการทรัพยากรป่าไม้อย่างแท้จริง และองค์การบริหารส่วนตำบลขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ งบประมาณ ขาดการประสานงานและข้อมูลข่าวสารด้านป่าไม้ ปัญหาเหล่านี้ล้วนส่งผลต่อบทบาทในการจัดการป่าชุมชนของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลให้มีศักยภาพในการปฏิบัติงานน้อยลง ดังนั้นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลควรได้รับการพัฒนาศักยภาพให้สามารถปฏิบัติงานด้านการจัดการทรัพยากรป่าไม้ท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และควรมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์งานด้านป่าชุมชนผ่านสื่อทุกประเภทให้ประชาชนได้รับรู้และเข้าใจงานด้านป่าชุมชน อีกทั้งภาครัฐควรสนับสนุนงบประมาณ บุคลากร และวัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลอย่างเพียงพอ ซึ่งจะส่งผลให้สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลมีบทบาทและศักยภาพในการปฏิบัติงานพัฒนาป่าชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น